

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Masekhet megilat ta'anit

Avraham Segal <mi-Kraḳo>

<אקארקמ> ל"גס ןרפ מהרבא ןב ל"גס ןסוי ןב יולה מהרבא

Amsterdam, 419 [1658/1659]

רשע דחא קרפ

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-10315

שלמינין המלכה כמו שאמר אחר כך אמרו אשה טובה היתה ליכאי המלך שקאי על הסנהדרין :

שאינו יודע להביא ראיה מן התורה אינו ראוי לישב בסנהדרין פנים אחרת נפל רכב של מצשה ביניהן ולא היו יודעין להביא ראיה מן התורה חוץ פוקק שהיה מפפפט כנדרו אמר לו תן לי זמן ולמחר אני משיבך נתן לו זמן הלך וישב לו כינו לבין עצמו וכיון שראה שלא היה יודע להביא ראיה מן התורה למחר נתבייש מלבוא ומלישב בסנהדרין גדולה והצמיד שמעון בן שטח אחר מן הגלמיריים והושיבו במקומו אמר להם אין פותחין בסנהדרין של שבעים ואחר וכך היה עושח בכל יום ויום עד שנסתלקו כולם א וישבה סנהדרין של ישראל על דעתה (ס"א על דעתו) ובאותו היום שנסתלקה סנהדרין של צדוקין וישבה סנהדרין של ישראל עשאוהו יום טוב :

סליק פרק עשר

פירוש של מהרא"ה מסכת מגילת תענית הידושי של מהרא"ה

א בשנים ששנט פי בשני פנימוס כשנט הוא י"ט :
 שבראשון מת הורודוס כרך לנז' שכי הורודוס היו דלמעל'
 פרק ט' אחר ששבעה בכסליו עת הורודוס וכן הוא מוכח
 דלמעלה אחר הורודוס שנתא פכמים וכתוב בזכרון רומי
 מהורודוס היה אהב את הפכמי'
 ב"ש וכו"ה וכן פכמים אחרים אך
 מודת רעות אחרות היה בו וכאן
 לא כתב הורודוס טובא את
 הפכמים אם כן ע"כ מוכח מזה
 דשני הורודוס' היו : ב ידעו על
 הבתים פי' שלא יסיה להם שמה
 על טיראז מפלתי ויסיה להם נער
 על איתת רבותם : ג רכך כאלו'
 התיר אותם הוקנים פי' התיר
 אונתו הנזירה שגזר עלך להמית
 הוקנים ונזכרון רומי כתב י'
 קודם מותו אמר לו אשתו אל מי
 אשא עיני אחרך ואתה עשית
 רעות רכבה לפרושים וכל יושבי
 הארץ אהבנים אותם וכוונתם
 מנהגם ומאמינים קבלתם ואם
 רכוב להקנס ממני ונכניך הקטני'
 כל יושבי הארץ יעורום ויאמרו לה
 התלך לא תבכי ולא תכודי ואני
 איענך ענה אם תשעשי לעצתי
 תכלת ותתלכי את ונכניך בכל אשר
 תאזה כפשיך אתי סגני מת ואיש
 בעולם אל ידע בנותי ואמרי לי

פרק אחר עשר

כל הכתוב בחנילה וכו' כנמרא שס התענית קח מפלגי
 נפסיקת הלכה דב פוסק הלכה כר' יוסי וישנוול פוסק
 הלכה כר' מאיר ונס ר' זמן פוסק הלכה כר' יוסי בדלא
 להעטאה דאמר דאכור יוס שלפניו ושלאחריו הוא מותר
 אבל בדלא למוסד הלכה כר' מאיר
 דאמר שאכור יוס שלפניו ולא יוס
 שלאחריו י וא"כ נראה כזה מותר
 ככון לפסוק הלכה כרב משו' דספר
 ר' יוסמן כוותיה נגד אחד אף
 דפסק כר' מאיר נבי דלא למספד
 מ"י ק"ל הלכתא כרב באיסורי
 ולא כשמואל ונס פשיטא לבי
 הוסקנה דיוסיק שאמר הלכה
 כרשב"ג דדיוק הלסון של כהון
 כהון דסן ענמן אכורים אבל
 לפסיסם ולאחרים מותרין וא"כ
 פוסק הלכה דלא כר' יוסי ודלא
 כר' מאיר אך יש להסתפק בדין זה
 דלא למספד אם הלכה כרב דאמר
 שאכור לפניו ולאחריו או הלכה
 כר' דאמר שעותר יוס שלאחריו י
 אבל לפי הסוגי' הלכה כר' אפילו
 נגד רב ועיין בירושלמי שמעון בר
 נח את' אתא עובדא קומי ר' יוסמן
 נהורי כר' יוסי וסיה ר' לעוד
 מעטער אחר שבקין סתמא ועבדין
 כיסודים אשכח וכו' יוסיק שס
 דאפילו אחרים שנו מחלוקות ור'
 שנה סתם הלכה כסתם אבל ככאן דיש מחלוקת אבל סתם
 אין הלכה כסתם ועיין שס בלשוננו והכוסקים אל לא מייירו
 כזה מידי דהס פסקו הלכה שנמלה מגילת תענית לפכמי'
 ולאחרים

שבט

א בשנים בשכמי יוס טוב דלא
 למספר ולמה שינו זה מזה
 א' שבראשון סת הורודוס וכו' (ס"א וכוה)
 מת ינאי המלך ששמחה היא לפני המקום
 כשהרשעים מסתלקין מן העולם : אמרו
 כשחלה ינאי המלך שלח וחפש שבעים
 זקנים מוקני ישראל נטלן וחבשן בבית
 האסורין אמרו לו לשר בית האסורין אם
 מתי הרוג את הזקנים הללו יעד שישראל
 שחיים לו כ ידעו על רבותם אמרו אשת
 טובה היתה לו לינאי המלך ושלמינין שמה
 וכשמת סלקה טבעתו מעל ידו ושלחה
 לבי' שר האסורין אמרה לו ג רכך כאלו'
 התיר אותם הזקנים התירן והלכו להם
 לבתיהם ואחר כך אמרו מת ינאי המלך
 ואותו היום שמת ינאי המלך עשאוהו יום
 טוב : כל הכתוב במגילת דלא למספר
 מתענין לאחריו ואין מתענין לפניו רבי יוסי
 אומר לא לפניו ולא לאחריו וכל שאין
 בו דלא למספר אלא דלא להחענאה לחוד
 מתענין

פולס הוא ואיני רוצה שאדם בעולם יראה אותי ופכמה
 אותי והתויקי תלמדתך אל העיר הואת עך שתכבי אותה
 (כי היה באותו עטם כדרך לנודך תלמדה לכבוש מדינו)
 ולכי

פירוש של מהרא"ה מסכת מגילת תענית הידושי של מהרא"ה

ולכי לירושלים בשמחה ולא תלבש בגדי אבל ואל תכבי וכו' לאסריהם מותרין ובאותן הימי' בעצמו' נ"כ מותר להתענו' ואספי אליך כל זקני הפרושי' ודברי אליהם דברי טובים ולכבוד זולת מנוכה ופורים לא בטלו ומשום זה הקשו ואמרי להם אלכסנדר אויביכם והטלובי בפניהם ואמרי להם אם רנוכס השליכוהו באש או לכלבים או קברוהו כי אני יודע כי הם אכזבי מקד ורממים והם יקברונו בכבוד וכן עשתה וקברוהו בכבוד עיין שם * וא"כ לפי זה לא הית' צריכ' להסר' הטבעת ממנו ולשלוח לשר בית הסוהר דהא הוא בעצמו אמר קודם מותו להטיב עם הפרושי' ואפס' המלך לא רצה להשיב דבריו כי דברי המלך אין להשיב והוא כ"ד ניהו לשר בית הסוהר להרוב או זס לכן עשתה בחכמת' שהסיר' הטבעת ממנו ושלחה לשר בית הסוהר לסימן ואמר כך אמרה שהוא מת:

מחענין לפניו ולאחריו ר' יובי אומ' לאחריו אבל לא לפניו אבל בימים טובים ובראשי הרשים מותר לפניו ולאחריו ולמה באלו אסרו ובאלו התירו אלא אלו דברי חוררה ואין דברי תורה צריכין חיזוק ואלו דברי סופרים ודברי סופרים צריכין חיזוק רבי יובי כן רוסא אומר משום רבי יובי הגלילי כל הנשבע להחענו' בערבי שבתות ובערבי ימים טובים הריו זו שבועת שוא שמקצת ערב שבת כשבת ומקצת ערב יום טוב כיום טוב: בעשרים ותריין ביח בטילה עבירתא דאמר סנאה להיחאה להיכלא דלא למספר יום, ששלח נסקלנס אהרז הצלמים

מחענין לפניו ולאחריו ר' יובי אומ' לאחריו אבל לא לפניו אבל בימים טובים ובראשי הרשים מותר לפניו ולאחריו ולמה באלו אסרו ובאלו התירו אלא אלו דברי חוררה ואין דברי תורה צריכין חיזוק ואלו דברי סופרים ודברי סופרים צריכין חיזוק רבי יובי כן רוסא אומר משום רבי יובי הגלילי כל הנשבע להחענו' בערבי שבתות ובערבי ימים טובים הריו זו שבועת שוא שמקצת ערב שבת כשבת ומקצת ערב יום טוב כיום טוב: בעשרים ותריין ביח בטילה עבירתא דאמר סנאה להיחאה להיכלא דלא למספר יום, ששלח נסקלנס אהרז הצלמים

שלפניהם כמו כן הכא כתי' דכיון דיום שלפני הפורים נתבטל משום עצמו ומותר להתענות לא יאסרו משום יום שלפני הפורים עכ"ל פי' מה שכתבו תוספות ז"ל דכיון דיום שלפני הפורים שנתבטלו מ"ט דידהו שהיו רגילין לעשות בהן ר"ל הוא יום נקבד כמו שפירש לקמן * ועוד תירץ הרא"ש על מהגבינו שנוהגין אנו להתענו' בערב פורים משום דכורס הוא דברי קבלה ודברי קבלה הוא כמו של תורה ואין צריכין חיזוק ולפניו ולאחריו הוא מותר כמו שמתרץ הגמרא על ג' ג' ג' ג' * וא"כ לפי משמעות התוספות נתי' סנירא להם שהלכה שנתלה מגילת תענית * וולת הראב"ד ז"ל פוסק דדוקא יסיד מותר להתענות אבל צבור אסורים להתענות כמו שמוכח כאן בשמעתתא דאמר כי הא דרב קמחן גזר תעניתא בתריסר אמרו ליה רבנן יום טוריינוס הוא אמר להו יום טוריינוס נופיה בטוליה הואיל ונהרבו בו שמעיה ואסיה אחיו משמע מזה משום שגזר תעניתא בצבור לכן אמרו ליה רבנן יום טוריינוס הוא ר"ל אע"פ שנתלה מגילת תענית אפילו הכי אסור צבור להתענות בו לכן השיב להם יום טוריינוס נופיה בטוליה בטוליה * אבל הר"ן דמה סברתו והביא ראיה מכוף פ"ק דר"ה שהוא להיכך וגם הב"י ז"ל פוסק בש"ע בא"ת כמו הר"ן דאפי' צבור מותר להתענות וגם משמעו' הרמב"ם ז"ל כן שלא מתלק בזה וכן אכחנו נוהגין להתענות אפילו צבור בימים האלו והב"י ז"ל מקשה על הטור ועל רבינו ירוסם שכתבו דברי הראב"ד בלא מולק ולא כתבו שאין המנהג כן עכ"ל וגם הרא"ש בכוף פ"ק שבי של מסכ' תענית כתב דברי הראב"ד בלא מולק וז"ל תכא ימים הכתובים במגילת תענית הם ולפניהם ולאסריהם אסורים שבתות וימים טובים הם אסורים ולפניהם ולאסריהם מותרים וכו' והאידנא בטלה מגילת תענית כדגריסין בפ"ק דר"ה * כתב הראב"ד ז"ל הא דאמר דבטלה מגילת תענית ה"מ לתענית יסיד אבל תענית צבור לא צריכין ביה כדאמר * רב קמחן גזר תעניתא בתריסר אמרו ליה רבנן האי יום טוריינוס הוא אמר להו בטולי בטלה מהו משום דבטלה מגילת תענית דיוסמתא דהא דקאמר והאידנא בטלה מגילת תענית האידנא בימי' האמוראים קאמר בתר דשלומי תנאי וא"כ בימי רב קמחן בטלה מגילת תענית וא"ה קאמר דוקא משום דבטלה יום טוריינוס אבל משום דבטלה מגילת תענית סממ' לא היה גזר תענית צבור עכ"ל ולא כתב עליו שום מולק כמו שכתב הטור ורבינו ירוסם ז"ל עכ"ל: **ובאמה** כ"ל לעכ"ד דכד עיינת בשמעתת' יתיר מסתבר כדברי הראב"ד ז"ל מדברי הר"ן ז"ל לכן משו' זה הרא"ש ז"ל והטור ורבינו ירוסם ז"ל לא כתבו עליו שום מולק * וזהו תמן תנין בכוף פ"ק דר"ה: איתמר רב דרבי קמינא אמרי בטלה מגילת תענית רבי יוסקן ור' יושע ב"ל אמרי לא בטלה מגילת תענית * רב ורבי קמינא אמרי בטלה מגילת

מגילת

הצלמים להעמידן בהיכל ובאתה שמועה לירושלים ערפ
 י"ט הראשון של חג : אמר להם שמעין הצדיק עשו
 מועריכם בשמחה שאין אחד סכל הדברים הללו
 ששמעתם מי ששכן שכינתו בבית הזה בשם שעשה
 גיסים לאבותינו ככל דוד ודוד כן יעשה לנו גיסים כזמן
 הוה מיד שמע קול מבית קרשי הקרשים שהוא אומר
 בטילת עבירתא דאמר סנאה להיתאה להיכלא אקטיל
 נסקלנס בטלו נזירותיו וכתבו אותה שעה וכוונתו כיון
 שראה שהיו משמשין ובאין אמר להם צאו וקרמו לפני'ה
 וכשמדעת להם הדבר צאו מלפניו כל גדולי ירושלים
 אמרו נמות כולנו ולא תהא לנו כזאת היו צועקים
 ומתחננין לשליח אמר להם עד שאתם צועקים ומתחננין
 לשליח התחננו וצועקו לאלהיכם שבשמי' להושיע אתכם
 כיון שהגיע לכרכין ראה בני אדם שהם מקדימין אותו
 מכל כרך וכרך כיון שראה אות' היה מחמיה אמר כמה
 מרובין אלו אמרו לו המסורות אלו הן היהודי' שהקדימו
 לפניך מכל כרך וכרך כיון שנכנס לכרך ראה בני אדם
 שהיו מוטלין בשוקים על השק ועל האפר לא הגיע
 לאגטיפרס (אגטיפרס כבר פרשתי זה אלכסנדרוס של
 טכרים) עד שבאת לו אנרת שנהרג נסקלנס ובטלו
 נזירותיו מיד בטלואת הצלמים ונררו אותם אותו
 היום עשאוהו יום טוב : בעשרים וחמניא ביה אינטול
 אנטיוכס מלכא מן ירושלים מפני שהיה מצר לבני
 ירושלים ובה להחריב את ירושלים ולהשמיד את כל
 היהודים ולא היו ישראל יכולין לצאת ולבא ביום אר"א
 בלילה ושמע שמועות רעות והלך לו ונפל במקומו ואותו
 היום שנטלוהו משם עשאוהו יום טוב :

סליק הפרק אחד עשר

ונגילת תענית דכתיב כה אמר ה' זכאות צום הרביעי וזום
 החמישי וזום השביעי וזום העשירי יהיה לבי' יהודה לששון
 ולשמחה קרי להו זום וקרי להו זשון ושמחה הכי קאמר
 בזמן שיש שלום יהיו לששון ולשמחה אין שלום זום והנך כי
 הכי רבי יוסקן ור"ל אמרי לא בטלה מגילת תענית הכי
 הוא דתליכהו רחמכא בכנין ב"ה אכל הנך דקדימי קיימי
 מתיב רב כהכא מעשה ונזרו תענית במקוה בלוד וירד ר'
 אליעזר ורמץ ור' יהושע וסיפר ואמרו להם זאו והתענו
 על מה שהתעניתם אמר רב יוסף שאני מנוכה דאיכא
 מנוכה אמר ליה אביי ותבטל איהו ותבטל מנות' אלא אמר
 רב יוסף שאני מנוכה דמפרסמא ניסא ומפרש רמץ זל
 בטלה מגילת תענית לאמר מורכב הכית אין שלום זום
 אע"ג דנזמן הכית קריכהו מועדים טובים והנך כניי
 דמגילת תענית כי הכי משויא להו כי היכא דהכי בטלה
 הכי כמי בטלה : דתליכהו בכנין דעל ידי מורכב הוקבע
 לזום ועל ידי הכנין הוקבעו ליימים טובים ששכנכה בית
 שני שלמו בני הגולה האבכה בזודש החמישי הוה כאשר
 עשיתי זה כמה שנים מיום האורבן כמו שכתב' שם שהשיבס
 הק"כ הכי צמתס וספור בחמישי ובשביעי זה שבעי' שנים
 ונז' ומכאן ואילך יהיו לששון ולשמחה ולמועדים טובים :
 וירד ר' אליעזר וכו' ור"א ור' יהושע אמר מורכב הכית היו
 דבימי רבן יוסקן כן זכאי רבס מרב הכית : התענו כלומר
 עשו תשובה : דמפרסמא ניסא כבר הוא גלוי לכל ישראל על
 יד שכהנו בו הימנה והסויקו בו כשל תורה ולא ככין לבטלו
 עכ"ל ומסקינן בגמרא והלכתא בטלה והלכתא לא בטלה
 קשיא הלכתא והלכתא לא קשיא כאן במנוכה וסורי'
 כאן בשאר יומי וא"כ לפי זה אינו כדקדק דברי הראב"ד
 בשביל התירת הר"ן שהקשה לפי סברת הראב"ד זל שלא
 אמרו שנטלה מגילת תענית אלא לענין תענית יסוד אכל
 לא לתענית צבור מאי מוקשה רב כהכא מעשה שגזרו תענית צבור
 דבטלה לא אמרו רק לענין תענית יסוד אכל לענין תענית צבור
 דילמא רב כהכא היה צבור שדעת רב ור' מביא שאמרו לא בטלה
 אין סילוק בין תענית יסוד לתענית צבור דמשום זה
 הקשה עין הכרייתא מן המעשה של גזרת תענית צבור
 דאכל עיקר הוכחה מן התרין שלא היה מתרץ זה דיש סילוק
 בין תענית צבור לתענית יסוד כוכל לומר באמת היה יכול לתרץ
 לסילוק זה אך יותר טוב להשיב שאני מנוכה דלפי האמת אין
 סילוק במנוכה בין תענית יסוד לתענית צבור כמו שאמר
 במסקנא והלכתא בטלה מגילת תענית בר' מנוכה וסורים
 אכל אס' עשיב לו דמשום זה אמרו להם ר' אליעזר ור' יהושע
 זאו והתענו על מה שהתעניתם משום שגזרו התענית זה
 בצבור וא"כ משום מזה דאכור להתענות בו תענית יסוד
 מותר להתענות בו וזה אינו לפי האמת דמסק' דבמנוכה
 וסורים אמרו להתענות בהם אף בתענית יסוד לכן השיב ר'
 יוסף תרין זה לפי האמת דמסקינן שאני מנוכה וסורים וכו'
 וא"כ מזה אינו מוכח כ"כ לומר כדברי הר"ן אכל סברת
 הראב"ד זל מוכח שפיר נוסכת תענית לפי האמת מרב
 בחינת עמנו וגם מרבנן שאמרו לו מדי מאי אמרו ליה
 רבנן והא יום טוריינוס הוא הא בטלה מגילת תענית בימי
 רב כחמן ועוד למה השיב לו רב כחמן יום טוריינוס נופיה
 בטולי בטלה ולמה לא השיב להם דכבר בטלה מגילת תענית
 דהא האמת כך הוא שנטלה מגילת תענית ואדרכא
 בתשובתו רב כחמן להם יום טוריינוס נופיה בטולי בטלה יש
 לטעות

הירוש' של מהרא"ה פרק אחר עשר

לעשות ולומר דאם לא היו מצטלים יום טוריינום נופיה הוה אסור להתענו' אפילו לאחר הקורבן וזה ליתא לפי האמת
שק"ל שבטלה מנילת תענית וזה שכתב הר"ן ז"ל דכתיב למיקום ארעתיא אי עביד הכי מסוס דסבד בטלה ואסור ואמר
להו דאפילו למ"ד לא בטלה דיום טוריינום נופיה בטלי בטלה עכ"ל והו דוקא גדול דלמא להם למיקום ארעתיא אי עביד
הכי מסוס דסבד בטלה דפשיטא עביד הכי מסוס דנימי רב נחמן כבר נפסק הלכה דבטלה מנילת תענית כוון שכתב
הרא"ש ז"ל בהד"ל לכן דעת הרא"ש ז"ל מסכים עם דעת הראב"ד ז"ל כן כ"ל : אבל מ"מ קשה לי על דברי הראב"ד ז"ל
שמחלק בין תענית כבוד לתענית יסוד דהא מושמע דלמ"ד שבטלה מנילת תענית אין סילוק בין תענית יסוד לתענית
כבוד ובטלה מנילת תענית מכל וכל ואפי' תענית כבוד גורין נו דהטעם של רב ור' חנינא דאמרו שבטלה הוא מן הפסוק
כה אמר ה' כנאות נוס הרביעי ונוס המישי ונוס השביעי ונוס העשירי יהיה לבית יהודה ששון ושמחה בזמן שיש שלום
יש שמחה אין שלום אין שמחה ויש בוס והכך נמי כי הכי ונוס הרביעי ונוס המישי כולם הם תענית כבוד ואפילו הכי
אמר אין שלום היינו אחר המורבן בטלה מן השמחה ויש נוס היינו נזמות אלו לגזור תענית אפילו בכבוד ואמר על זה
והכך פ' שאר ימים של מנילת תענית דומים הם כי הנך משמע שבטלה מנילת תענית מכל וכל ואפי' תענית כבוד מותר
להתענות בהם : ונ"ל ליישב דלאו דווקא אחר והכך נמי כי הכי להיות דומים לכל מילי ואפילו לענין תענית כבוד
כמי אף למקצת הם דומין דהיינו לענין תענית יסוד דאף רב ור' חנינא סברו סברה זו דתלינהו בבנין בית המקדש דבימי
המורבן הראשון היו מניענים נזמות אלו וכשכבדה בית שני היו ימים טובים וכשחורבן נכרוב הבית שני חזרו הימים אלו
למקומם הראשון ומותר להתענות בהן בכבוד כמו שהיו בימים הקדמוני' בימי המורבן הראשון אבל הנך ימים של מנילת
תענית באותן הימים לא היה בהן תענית כבוד קבוע בתפילה אלא מי שהיה רוצה היה מתענה כו תענית יסוד או תעני'
כבוד כשאירע לישראל ח' נרה באותן הימים היו מתענים תענית כבוד ואש"כ עטאורו סמויים ז"ל ימים טובים מחמת
הניסים שנעשה בהן ואסרוהו להתענות בהן הן יסוד והן כבוד ואש"כ כשבטלה מנילת תענית בטלה מתענית יסוד
אבל כבוד לא בטלה דאף כבוד השביעי ובנוס העשירי אש"כ לא היה קודם בנין בית שני תענית כבוד נ"כ לא היה בטלה
מנילת תענית שלהם לאחר המורבן הבית שני לגזור בהם תענית כבוד אבל לענין תענית יסוד הם דומין לנזמות אלו
בזמן שאין שלום זוס ה"ה נ"כ בימים אלו של מנילת תענית בזמן שאין שלום היינו לאחר המורבן כוס היינו תענית יסוד
אבל לא תענית כבוד : אבל רבי יוסמן ור' יצחק סברי שאין להם דמיון כלל להכך נזמות שבכתבו בכסוק זוס הרביעי ונוס
המישי דהני תלינהו רמזא בבנין הבית פי' כשחורבן הבית ראשון קבעו נזמות אלו וכשכבדה בית שני בטלו ויהיה להם
לששון ולשמחה ואש"כ הסדרת נזמן עכשיו כשחורבן בית שני חזרו למקומם ומותר להתענות בהם אבל שאר ימים של
מנילת תענית בתפילה לא קבעו אותם מחמת בנין הבית אש"כ אף לאחר המורבן אינם בטלים ואסור להתענות בהן
אפילו יסוד וזו"ק יוכן כ"ל פשוט לדעת הראב"ד ז"ל :

מסכת מגילת העניית פרק שנים עשר

פירוש של מהרא"ה

א יום תרועת מטרא לירד מטר בזמנו' ואם התריעו
בראשון למה התריעו ככל למה ב' פעמי' קס"ד שהיו מתריעין
שני פעמים על שנה זו ומשני לא על שנה אחת לא ראשון
משנה זו והשני משנה אחרת לכן אמר ולא כל הכתוב
במגילה הזאת ראשון הוא ראשון וכו' דלא היו מתריעין
השני פעמים על ענין אחת על שנה זו אלא השניה על שנה
אחרת ואש"כ אין שייך לומר בזה ראשון ושני אלא תפסו
להם מדש ראשון וכל שיש בו דהיינו אם היתה השנה
משוברת א' ראשון משנה זו פי' אדר ראשון משנה זו ושני זו
אדר שני משנה אחר' וכו' : את לוליינום ואת פסוק אסיו פי'
רש"י ז"ל דתיקום נמודים היו : ב בלודקייא היא לוד
והיינו דאמרינן בכל דוכתא הרוני לוד אין כל בריה יכולה
לעמוד במסיבתה בנן ערן ויש אימרים שבהרנו על בתו של
חלק שכתבאת הרונה ואמרו היהודים הרגוה ונור גזירה
על

אדר בתסני' ותשעה באדר א יום תרועת מיטרא
ואם התריעו בראשון למה התריעו בשני לא
ראשון משנה זו ושני משנה אחרת ולא כל הכתוב
במגיל הזאת ראשון הוא ראשון שנ הוא שני שלישי הוא
שלישי אלא הפסוק להם הושראשון וכל שיש בו : בתרין
עשר ביה יום טוריינום מתפס אה לוליינום ואתפסום
אחיו כ בלודקייא אמר אם מעמיו של חנניה מישאל
ועזריה אהם יבא אלהיכם ויציל אהתכם מידי כדרך
שהציל להנניה מישאל ועזריה מיד נבוכד נצר אמרו לו
חנניה מישאל ועזריה צדיקים כשרין היו ונבוכד נצר
מלך הנזן היה וראוי לעשות נס על דו' אבל אהה מלך
רשע אהה ואין ראוי לעשות נס על ירך ואנו חייבין מיחה
ואם אן אהה הורגנו הרבה הורגים יש למקום הרבה
דובים הרבה אריות הרבה נחשים הרבה עקרבי' שיפגעו
בנו